

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

שנת תשפ"ג

גליון ב'

שיעורי חינוך

פרשת וירא התשפ"ג - קריית ברסלב - ליבערטי יע"א

אומר לי: מה קורה אתי? תראה את אח שלי, הוא יושב בכתה עם ילדים, ומדבר אליהם מהשם יתברך, אבל אני, מה אני צריך להתעסק בבניית בתים? מה אני עושה כאן בעולם?! שואל המלמד: "אח שלי באמת אמר ככה?" אמרתי לו: "בא נתקשר אליו ותשמע את זה ממנו בעצמו", והוא לא היה יכול להאמין למשמע אזניו; זה ממש ככה, שניהם עובדים קשה מאוד, כל אחד מתנגע, ואשרי מי שעמלו הוא בדברים שנשארים לנצח.

הרגשה כל כך טובה

אחד המלמדים בווייליאמסבורג נגש אלי ואומר לי: "ראש הישיבה הציל אותי אחרי החתונה נכנסתי לעבד בבניה, הייתי משפץ מטבחים, וראש הישיבה בקש ממני שאהיה מלמד אצל הילדים הקטנים.

[אפשר לומר שלעבד עם ילדים קטנים זה יותר קשה ואפשר לומר שעם ילדים קטנים זה יותר קל, לי נראה שעם ילדים קטנים זה יותר קשה, כי אין להם עדין שכל של מבגך, כשאני הייתי מלמד היו לי ילדים בני שתיים עשרה שלוש עשרה, להם יש כבר שכל, ואתם יותר קל להגיע להבנה. אני רואה איך המלמד הזה מתנגע, אני רואה את זה בשעת האכל, אני רוצים את הילדים החדשים בוכים, איך הם רוצים לברך מהשליחו, ואיך הוא תופס אותם, לא בידי חזקה מדי, רק עם רחמנות, הוא מחזיק אותם על ידו, עד שהם נרגעים, והם קולטים שצריכים לצית, וצריכים לשבת פה].

אומר לי המלמד: היום זו הרגשה כל כך טובה, אני יושב עם ילדי ישראל ויוצאים ממני תלמידים; כבר עברו עשר שנים, כבר יצאו ממני מאות תלמידים שלמדתי אותם פשוט יחדות, נטילת ידים, וכדומה, יש כאן בבית הפנסת אברכים שהם התלמידים שלי!"

כל החיים לנסר עצים!?

לאברך הזה יש ידי זקה, הוא יכול עם כמה חתיכות עץ לעשות כל רהיט שצריכים, המשך בעמוד ב' <<<

גרים כאן מאה משפחות, וכרגע הולכות ונבנות עוד הרבה דירות, ככל הנראה בשנה הבאה יתגוררו כאן מאתיים משפחות. גם למוסדות שולחים עכשו רק אחוז קטן מאוד מהמשפחות, רב הקריה היא אברכים השולחים עדין את הילדים למטפלות, אז אפשר כבר לתאר לעצמנו איך יראו המוסדות בעוד שנה או שנתיים. אנו מקוים שבעוד תקופה קצרה יעבר התלמוד תורה לבנין החדש, והבית חנוך לבנות יהיה בבנין הראשון, בעזרת השם אנו כבר מתחילים להכין בנין שלישי שיהיה קצת יותר במעלה הקריה, שהשם יעזר הלאה).

אז הדבר הראשון שאמרתי להנהלה: "מה יהיה עם מוסדות, איפה יעשו את התלמוד תורה?" כי זה כל העיר! עיר זה שיושב מלמד עם ילדים ולומד אתם: "אלף בית" ואחר כך: "קמץ אלף א'", "קמץ בית ב'", ואחר כך אומרים כבר 'תהלים', ואחר כך מתחילים הבנים ללמד 'חמש רש"י', - זוהי עיר!

כלם עובדים קשה

בודאי שלהיות מלמד או מורה זו עבודה מאוד מאוד קשה; לא פעם ולא פעמים באים אלי מלמדים ואומרים לי: "זהו, אין לי כבר כוח", "זה סוחט ממני את כל הכוחות", דעו לכם שכל אדם בזה העולם עובד ומתנגע מאוד קשה.

אני מספר תמיד את הספור הזה כדגמא, (הפולמי מהם רשות לספר ברבים); כשפתחו את התלמוד תורה היו שני אחים ששניהם עזרו לי עם המוסדות, אחד היה מלמד בתלמוד תורה, והשני עסק בבניה. נגש אלי האח שהיה המלמד ואמר לי: "מה אני צריך את כל הענין של מלמדות? זה דורש ממני כוחות נפש, יש לי ילדים כל כך תוססים, תראה את אח שלי, לו הרבה יותר קל, הוא מסדר, יש לו עבודה, הוא עובד את השעות שלו, ומקבל משכרת".

אמרתי לו: "אתה יודע, בדיוק היום בבקר אחיד מתקשר אלי, והוא התלונן להפך, הוא

בעזרת השם אנו מגישים לפניכם שיעור חדש שנמסר על ידי ראש הישיבה שליט"א למחנכים בקריית ברסלב - ליבערטי יע"א פרשת וירא התשפ"ג.

לקבל פני השכינה

ברוכים הבאים בשם ה'. זו זכות וכבוד גדול בשבילי לבוא לקריה, כל פעם שאני בא לקריה, דבר ראשון אני הולך לבקר בתלמוד תורה; התלמוד תורה והבית חנוך הם אצלי העקר.

כתוב בזהר הקדוש (זהר חדש, לה לה): כשהתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי היה מגיע לעיר, דבר ראשון הוא הלך אל המחנכים והמחנכות, והוא אמר לתלמידיו: "הבה נלה לקבל את פני השכינה" ואני חושב לעצמי: אם התנא הקדוש רבי שמעון היה מגיע עכשו לקריה, לאן הוא היה הולך קדם? יש כל כך הרבה דברים יפים בקריה, יש את כל שלשת העמודים שעליהם העולם עומד, (אבות א, ב); יש תורה - את הכולל שבו האברכים לומדים, יש עבודה - בתי פנסת שמתפללים בהם, ויש גמילות חסדים - יש כאן חסד, אבל רבי שמעון בר יוחאי אומר: "אני מכרח קדם ללכת לקבל אפי שכינתא את פני השכינה", קדם הוא הולך למחנכים ולמחנכות שיושבים עם ילדי ישראל, ולומדים אתם את התורה הקדושה, ומחדירים בתלמידים את האמונה הקדושה בהקדוש ברוך הוא.

זה כל העיר!

בקיץ העבר מלאו שלוש שנים מאז שהקימו ברוך השם את הקריה, ושלווה שנים לפני זה כשאף אחד עוד לא ידע ושמע - כבר התחילו לנטע את היריעים, כבר התחילו לתכנן איפה להקים, ואיך להודיע את זה לצבור.

(כשהתחילו לדבר על הקריה, זה היה בעיני האנשים חוכא ואטולולא, אנשים חשבו שמשוהו קרה עם הראש ישיבה, מה קריה, איפה קריה... ברוך השם שהיום כבר

והמלמד יכול בינתיים לקחת את הילד לצד, ולשחד אותו שירצה להתפלל.

ודאי יש סבה

ילד לא משתגע סתם כך, ואומר: "אני לא רוצה להתפלל!" בודאי שיש סבה למה הוא לא רוצה להתפלל היום, יכול להיות שלא ישן טוב בלילה, או שהיה משהו אומול בארוחת ערב, ההורים שלו רבו והוא קבל טראומה מזה, לפעמים גם הילד עצמו לא יודע למה הוא מבלבל היום, לפעמים יכולים להתגלות רק אחרי חמש עשרה שנה דברים שהפריעו לו, שבעקבות כך הוא היום לא מישב.

תמנה אותם לגבאים

ולכן מאוד ממלץ שהמלמד יקח את הילד שלא מסתדרים איתו, או ילדים שהם שבורים וכבויים, ולמנות אותם לגבאים, שהם יחלקו את הדפים ואת הצבעים, או שבמקום שהמלמד יבחר איזה דף לצבע ואיזה צבע ספריה לחלק, שהילד הזה יבחר את הדף ואת הצבע. הרבי יושב על הפסא שלו ועם דברים קטנים כאלו הוא בונה את ילדי ישראל.

המשנה יבוא בעזרת השם בשבוע הבא

כבר ישנים, תדמיון לעצמך שאתה יושב עכשו בכתה, תדליק את מכשיר ההקלטה ותגיד: "כל הילדים מתישבים יפה", חכה קצת ואחר כך תגיד: "וואו! כלם יושבים כל כך יפה! כלם מתחילים יפה ביחד מודה אני לפניך... עכשו כבר הולכים להוציא את הציצית הקדושים, כלם ביחד ברוך אתה..." ואת זה אפשר להשמיע כל יום. אותו דבר אפשר לעשות עם פרשת השבוע, מקליטים פעם אחת את ספור הפרשה, ומשמיעים את זה כל יום.

אם המלמד לא הספיק להקליט את הפרשה, אי אפשר להשמיע לילדים כל מחנה וכל זמר, זה חייב להיות ממלמד ירא שמים; אפשר לקנות היום הקלטות של כל הפרשיות ושל כל החגים, ממלמד טוב, ר' דוד חנני ווייס מקרית יואל, זה מלא ביראת שמים. אפשר להשמיע את זה גם כשהילדים משחקים, וכך הילדים שומעים גם בשעה שהם משחקים את פרשת השבוע וספורים מהשם יתברך.

זאת חכמה גדולה מאוד, כי כך לא צריכים לעצר את כל הכתה כשילד מפריע, למשל אם ילד אומר: "אני לא רוצה להתפלל!" כל הכתה ממשיכה להתפלל עם ההקלטה,

הוא עבד עם רהיטים והרויח יפה, בקיץ הוא היה מנהל בקעמפ של ישיבה ענקית, הוא יצא עם רוח של עשרים אלף דולר.

[זה לא קשה להיות מנהל בקעמפ, לא צריכים לעשות כלום, מקשיבים לכל אחד, "מה אתה צריך? רשת לחלון, מנעול חדש, בסדר, אני רושם את זה ברשימה שלי", עוד מעט כבר חוזרים הביתה בקעמפ וכלם כבר שכחו מזמן מהרשת ומהמנעול וכו'. המנהלים שלא יודעים מהסוד הזה, הם לא עומדים בזה, כי כל אחד צריך אינו סוף דברים, אף אחד לא מרצה, אבל עם קצת חכמה אפשר לעבד בקלות, קצת מתקנים וקצת מרגיעים שעוד מעט יתקנו את זה, ועוד מעט כבר חוזרים הביתה...]

ואני אמרתי לו: "מה אתה עושה? כל החיים תנסר עצים! בא לתלמוד תורה אצל הילדים הקטנים, תתישב איתם ותדבר איתם מהשם יתברך!" והיום הוא מודה לי שהצעת לי את המלמודות.

אתה יכול להקל על עצמך

אמרתי לו, שלא צריכים להתפלל כל יום עם הילדים, אתה יכול להקל על עצמך; תשקיע פעם אחת במכשיר ההקלטה עם שני רמקולים קטנים, תתישב בבית כשהילדים

חזוק לבית היהודי

מאת ראש הישיבה שליט"א

לעשות שלום

זה דבר אדיר אם אפשר לעשות שלום בין הילדים לבין המחנכים או המחנכות. חכמינו הקדושים מספרים (אבות דרבי נתן י"ב, א): איך אהרן הכהן היה עושה שלום בין שני שונאים, הוא נגש לראובן ואמר לו: "אתה יודע? שמעון מאוד אוהב אותך!" וראובן התפלל: "מה פרוש, שמעון אוהב אותי?! הרי הרגע אני בא מהרחוב, עכשו הוא צעק עליי" אמר לו אהרן: "נכון שהוא צעק עליך, אבל הוא לא התפונ באמת לפגע, הוא באמת אוהב אותך, הוא פשוט לא יודע איך להגיב כשהוא פוגש אותך, לכן הוא צועק עליך", וכך הוא הכניס כבר קצת ספקות בלב ראובן, שיתשב ששמעון פן אוהב אותו. ואחר כך הוא הלך לשמעון עם אותו ספור, שראובן מתחרט, והוא מתבייש ממך, והוא רוצה לעשות אתך שלום; הוא לא פחד שיגלו שהוא אומר שקר, וכך הוא עשה שלום.

את זה אפשר לעשות עם כל אחד; אומרים לילד: "המלמד מאוד מצריך אותך", ואומרים למלמד: "הפן שלי מאוד אוהב אותך".

מה שפתק אחד יכול לפעל

אותו דבר אפשר לעשות כשכותבים פתק של נחת אפשר עם פתק אחד לפעל כמה דברים, כי גם המלמד וגם הילד קוראים מה שכתוב שם, אם כותבים לדגמה: "כהנתי את בני יקרי אהובי ולבבי... והוא ידע מאוד מאוד נפלא! - אז הילד רואה: 'אה אבא שלי אוהב אותי', ואחר כך פותבים: "אני יודע שהמלמד משקיע פוחות מאוד מאוד גדולים, ואני רוצה להגיד למלמד שבני מאוד אוהב את המלמד", זה גורם שהמלמד יאהב אותו יותר, ויחגך אליו יותר.

כשאומרים לילד "המלמד שלך מעריך אותך מאוד!" אפילו שזה לא מתחיל להיות נכון, ואפילו שהמלמד התקשר עכשו להגיד שיש איזו בעיה עם הילד, ולמלמד אומרים: "הפן שלי מאוד אוהב ללכת לתלמוד תורה!" וכבר נהיה שלום, שניהם יוכלו כבר להסתפל אחד על השני, ולמלמד כבר יהיה רגש לעזור לילד.

לדבר יפה ובחכמה

אני מבקש מכם הורים יקרים, אם אתם רוצים לפעל משהו אצל הילד, אל תשימו על

הילד חותמת רעה, לדגמה: ילד שהוא קצת מלא, אסור להגיד לו: "שמן, שמן, שמן", זה הורס את הילד, והתוצאה תהיה שגם הילד ישאר שמן, וגם הוא אחר כך ישנא אתכם, ואחרי החתונה הוא בכלל לא ירצה לבוא אליכם, כי כל כך השפילו אותו ובוזו אותו.

אפשר לדבר עם הילד יפה ובחכמה, ואומרים לו: "בא נאכל דברים בריאים" ואם הוא לא רוצה, צריכים להזהר שלא לאבד אותו לגמרי.

ילד צריך להרגיש שמעריכים אותו

זה לא אומר שלא צריכים לחנך, בנדאי שצריך להגיד לילד מה לעשות, אבל אסור לשים על הילד תווית רעה, אסור לילד להרגיש שאבא ואמא שלו סוברים שהוא לא בסדר, ולא מבקשים ממנו אף פעם שיעזור כי הוא לא יכול, ילד חייב להרגיש שאבא ואמא שלו מעריכים אותו, שהוא פן יכול. זה דבר חשוב מאד.

(מתוך שיחת חיוג, מחדש שקט התשע"ז)

חנוך את יעקב וכן הלאה, ועל ידי זה הם נעשו צדיקים גדולים והרווה הרבה נחת.

תפלת לי אכל אני לא מבין מה אפה שואל; מה הקשור בין הדברים, מה הקשר בין חנוך הפנים לבין לדון לכף זכות? להפך, אם דנים את השני לכף זכות, לא מסתכלים עליו כרשע, אזי אפשר להחזיר אותו אל השם יתברך. זה מה שרבונו אומר (ליקוטי מוה"רן, חלק א', סימן רפב): "דע כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפלו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב, ודן אותו לכף זכות, על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויוכל להשיבו בתשובה", אם מסתכלים על השני במבט טוב, מחפשים בו מעט טוב, על ידי זה אפשר להחזיר אותו להשם יתברך, כמו שכתוב בפסוק (תהלים לו, י): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", אם תמצא בו 'עוד מעט ואין רשע' - מעט טוב שבאותו פרט הוא אינו רשע, אזי: והתבוננת על מקומו ואיננו, הוא כבר לא ישאר במעשיו הקודמים, אלא הוא יחזור אל השם יתברך.

אותו דבר - אומר רבנו - הוא עם האדם בעצמו; הספה שאדם עושה מעשים רעים היא בגלל שהוא חושב: 'אני כבר במילא רשע, אני כבר לא יכול לחזור אל השם יתברך', אבל אם הוא מוצא בעצמו מעט טוב, אזי הוא כבר יכול לחזור אל השם יתברך. לכן אני לא מבין מה הסתייגה בין חנוך לבין לדון לכף זכות; להפך לשמסתכלים במבט טוב על הילדים, מרחמים עליהם, אזי אפשר לדבר אליהם יפה, אזי אפשר לעורר אותם שילמדו ויתפללו ויתלבשו בצניעות וכו'.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...
(עצתו אמונה חלק ד', מכתב רעד)

שבוע הבא ?

במדור המכתבים

- ♦ איזה ספורים טוב לספר לילדים
- ♦ האם לנהל חיים פשוטים יכול להזיק לילדים

מדור חנוך

בקול ברסלב

לשיעור כל שיעורי החינוך (כאדיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישו 1-2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

ענה לו החתם סופר הקדוש: "שמתי לב שהוא לא מנשק את המזוזה, וחשבת: 'אולי מרב פחד הוא שכח לנשק את המזוזה, ולכן בקשתי ממנו שיחזור למחרת, אבל אחרי שראיתי שלוש פעמים שהוא לא מנשק את המזוזה, אני לא יכול לתת לו התר הוראה, כי לאדם שאין לו יראת שמים אני לא יכול לתת סמיכה!"

התלהבות וחשק

צריכים להכניס בילדים התלהבות וחשק למצוות הקדושות, ובפרט עם הילדים הקטנים, צריך לשיר אתם: "איזה כיוף ציצית!" להחזיר בהם אהבה לציצית הקדושה, ולנשק את הציצית.

לעמוד כמו גלם זה בן היהדות?

מישהו שאל אותי: "איפה כתוב שצריכים להתנענע בתפלה? להתענגע זה לא היהדות..." ואני שואל בחזרה: "איפה כתוב שצריכים לעמוד כמו גלם? לעמוד כמו גלם זה בן היהדות?" נכון שהעקר ביהדות הוא הפנימיות, בעזרת השם עוד באמת נגיע לפנימיות... אבל לעמוד הם זה בן היהדות? צריכים להחזיר בילדים התלהבות וחיות.

טהרת ידים

ראש הישיבה שליט"א אמר לאחד המלמדים שראש ישיבה היה המלמד שלו: "אתה בודאי זוכר בשלמדתי אתך בשהיית ילד, אם ילד היה מגרד את הראש או נוגע בנעלים, אז היה נעצר הכל, אמרתי לו לצאת ולטל ידים, אי אפשר להמשיך ללמוד עם ידים לא נקיות."

ואם תשאלו הרי הילדים יכולים לנצל את זה כסבה לצאת מהכתה? גם כן טוב; מה אני יכול לעשות? אי אפשר ללמד עם ידים שאינן נקיות, ואם מגרדים את הראש או נוגעים בנעלים, צריכים לטל ידים.

תכניסו קצת יראת שמים, זה נשאר בילד, לא רק חקמת התורה וכמובן שהכל צריך להיות עם אהבה, ולא להיות קפדנים מדי.

לספר ספורי צדיקים

ראש הישיבה שליט"א אמר למלמד שמדבר עם הילדים בשעת הארוחה: מה ההבדל בין מלמד של כל היום ובין מלמד של חצי שעה ביום, אתה גם מלמד; מה אתה מספר לילדים בשעת האכל? אם אתה מספר להם בדיחות, מה יהיה להם מזה? תספר להם ספורי צדיקים.

כל ליצנות שמכניסים בילד, זה לוקח ממנו קצת 'יראת שמים'!

דברים נפלאים למלמדים שנמסרו על ידי ראש הישיבה שליט"א אחרי השיעור בדרך הגמרא.

להכניס יראת שמים

המלמדים צריכים להיות מאוד שמוחים שהם זוכים להיות ממנהיגי ישראל, להכניס 'יראת שמים' בילדים.

כשלוממדים עם הילדים, צריכים להחזיר בהם גם יראת שמים, לא לומדים תורה כמו שמתמחים באיזה מקצוע או חכמה כל שהיא חס ושלום, אלא כל הלמוד הוא בלוי יראת שמים.

אומרת המשנה 'הקדושה'

אפשר להבחין מיד על המלמד שהוא ירא שמים, אם כל הלמוד הוא תלוי אם אתה כן יודע' או 'אתה לא יודע', זה אומר שכל הלמוד הוא אצלו פנוי ללמד סתם חכמה, אבל אצל מלמד ירא שמים אפשר לשמע איך הוא שזור בתוך הלמוד יראת שמים, בכל פעם שהוא מתחיל ללמד משהו הוא אומר: "אומרת המשנה 'הקדושה' אומרת הגמרא 'הקדושה', רש"י 'הקדוש' אומר", והוא מלמד לנשק את הסדור, לנשק את הגמרא.

תן נשיקה

בשנופל ספר באמצע מסירת שיעור, אי אפשר לומר: "עכשו צריכים להמשיך, אוחזים עכשו באמצע התוספות, עוד מעט ירימו את זה", אלא עוצרים את הכתה ואומרים: "תרים את החמש הקדוש, תן נשיקה", זה נקרא להכניס יראת שמים.

לפעמים אפשר לראות בשנופל ספר מהשלחן, שילד מרים אותו עם הרגלים, עם הרגלים אתה לוקח את הגמרא? עם הרגלים אתה לוקח את החמש?! מסכן, התורה הקדושה היא אצלו דבר יבש, לא היה לו מלמד טוב. רד אל הרצפה, תרים את זה ותן נשיקה!

לנשק את המזוזה

צריכים ללמד את הילדים לנשק את המזוזה, אל החתם סופר הקדוש זכותו יגן עלינו באו שני בחורים כדי להבחן על הוראה, את אחד הבחורים הוא בחן ונתן לו סמיכה שהוא יכול לפסוק, אבל לשני הוא אמר לחזור למחרת, למחרת הוא אמר לו שוב: "תחזור מחר" ביום השלישי הוא כבר התחמק ממנו לגמרי ולא רצה לבחון אותו. אחר כך שאל אותו בנו: "אבא, למה לא רצית לבחון את השני, הרי הוא גם יודע טוב את ההוראה?"

האם מתר להכות ילדים בשמשהו אחר לא עוזר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, אתם מרבים לומר פעמים שחנוכה הוא לדבר אל ילדים - לא להרביץ, ואם כן צריכים לתת סטיירה שזה יהיה רק סטיירה קטנה על היד. אבל מה אני עושה בשבילי בן התשע לא שומע בקולי ולא עוזרים הדבורים לדבר בטוב או ברע?

במיוחד בשמגיע הערב, בזמן ששולחים אותו למטה אין עם מי לדבר, הוא ממש לא שומע מה שמדברים אתו. אולי במקרה כזה מותר לתת לו סטיירה בפנים. אשמח מאוד אם תבהירו לי את העניין. יישר בך.

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפ"ת קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבנו אמר שלא להכות ילדים; אם מתבוננים היטב רואים שסטירות זה בכלל לא חנוכה, אלא כשמים ילד זה רק כדי להוציא את העצבים. לכן אסור להכות ילדים; לא רק שזה לא עוזר, זה רק יעשה הרבה יותר גרוע וכו'.

בנדאי שצריכים להזהר שמלה של אבא ואמא תהיה חשובה ויקרה. כמו כן ילדים צריכים לצית; מתגמלים אותם כשהם מציתים ומענישים אם הם לא מציתים. לדגמא, אם הילד לא מצית - הוא לא הולך לישן כשאומרים לו, מזהירים אותו שהוא לא יוכל לשחק וכו', אבל לא לתת מכות, מכות לא קשורות בכלל לחנוכה, זה סתם להוציא את העצבים.

לגבי הכן שלך שלא מצית ולא מתיחס וכו'; הרבה פעמים כשילד צריך הרבה תשומת לב והוא לא מקבל את זה, הוא מחפש דרך אף הוא יכול לעצבן וכו', כדי להשיג תשומת לב. לכן כשרואים שילד זקוק ליותר תשומת לב, צריכים לתת לו את זה לפני שהוא מתחיל להפריע. הורים חכמים, כשהם רואים שילד לא מקשיב כשמדברים אליו, הם מרוממים אותו; לדגמא, אומרים בקול: "תראו איזה יפי הוא שומע בקול אבא - הוא

נכנס למטה בפעם הראשונה שאומרים לו". מילים טובות כובשות כל אחד, כולם רוצים להיות מהטובים.

כמוכן שבלי תפלה שום דבר לא עוזר; אפשר לדעת את כל העצות ואת כל החכמות, אבל בלי תפלה, בלי הקדוש ברוך הוא - אי אפשר לעשות כלום. צריכים להתפלל הרבה להשם יתברך לזכות לילדים כשרים, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(עצתו אמונה חלק ד', מכתב רצה)

האם צריכים להסתכל רק על הדברים הטובים, או שצריכים לחנך את הילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, רציתי לשאל לגבי מה שרבנו אומר בלקוטי מוהר"ן חלק א', תורה רפב - שצריכים להסתכל רק על הטוב של השני, ואז הרע יתבטל מאליה; שבכלל לא יסתכלו על הרע של השני.

השאלה שלי היא איך אפשר לקיים את זה למעשה בבית עם הילדים. למעשה הרי צריכים לחנך אותם לתקון המדות, בשרות, צניעות וכן הלאה, וכי אפשר לומר שלא יסתכלו בכלל על הרע שהם עושים ויתבוננו רק בטוב? האם זה מספיק בשביל שהם כבר מעצמם יהיו טובים? או שכן צריכים לעורר אותם להתנהג בדרך הנכונה? ואם כן, איך זה מסתדר עם התורה הנזכרת לעיל?

יישר בך על הכל.

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפ"ת קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

זו טעות שאנשים עושים, חושבים שיש זמן לחנך את הילדים כשהם יגדלו; זו טעות, חנוכה מתחיל כשהילדים צדין קטנים. הורים שמשגיחים על הילדים שלהם כשהם צדין קטנים, מחנכים אותם ללמוד ולתפלה ולקיים המצוות, הילדים יהיו יהודים כשרים. בפרט בנות שצריכות שמירה יתירה, כפי שחכמינו

זכרונם לברכה אומרים (מנחמא נשא, ט'): על הפסוק (במדבר ו, כד): "יברכך ה' וישמרך", "יברכך - בכנים, וישמרך - בכנות", כי בנות צריכות שמירה יותר מבנים; אם לא נזהרים כשהן קטנות שהן יתלבשו בצניעות אחר כך יהיה קצת מאחר מדי.

אצל הרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו נכנסה פעם ללדה קטנה עם שרוולים קצרים, כשהרבי ראה זאת הוא שאל: "של מי היא?" אז קראו לאחד מהגבאים והרבי הוכיח אותו: "איך אתה מרשה לכת שלך ללכת עם שרוולים קצרים? זה לא צנוע!" ענה היהודי: "רבי, היא עדין מתחת לגיל שלוש", ענה הרבי: "אני לא רוצה לשמע תרופים, צריכים לשמור על צניעות"; אם נזהרים על הילדים כשהם צדין צעירים, אז הם גדלים יהודים כשרים, אבל אם מרשים לילדים להתלבש כמו שהם מתלבשים ולא אומרים להם כלום, בתורו: 'הם צדין צעירים', אחר כך לא יוכלו לעשות כלום.

את הילדים צריכים לחנך ואם לא מחנכים אותם הם יצאו לתרבות רעה, כפי ששלמה המלך אומר (משלי יג, כד): "חושף שבטו שונא בנו, ואהבו שחרו מוסר", מי שאוהב את בנו אומר לו מוסר, ומי שלא אומר מוסר סימן שהוא שונא את בנו.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שמות רבה א, א): "כשאדם לא מחנך את בנו הן יצא לתרבות רעה. כפי שאנחנו רואים אצל אברהם אבינו; הוא ראה שישמעאל מגיע הבינה עם פסל ומשחק עם עבודה זרה, אבל הוא לא אמר לו כלום כי הוא רחם עליו, עד שהוא היה צריך לגרש אותו מהבית כדי שלא יקלקל את אחיו יצחק. כך גם היה עם עשו; כתוב בתורה (בראשית כה, כח): "ויאהב יצחק את עשו, כי ציד פסיו", יצחק אהב את עשו ולא אמר לו כלום, ובסוף הוא ירד מהדרך; רואים מזה, ששאדם לא אומר מוסר לילדים שלו בעודם צעירים הוא יתחרט אחר כך.

כדאי שתעני במדרש (פרשת שמות - רבה א, א; מנחמא א), ותראה שחכמינו הקדושים מפרטים עוד ספורים. חז"ל מספרים על אבשלום ואחיו אדוניה שאביהם דוד המלך לא אמר להם מוסר ומה קרה אתם בסוף. אבל את הילדים שכן מחנכים, הם גדלים צדיקים גדולים; אברהם אבינו חנך את יצחק, יצחק

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbuhl234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363

קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com